

ciel kommunikation og ansvarsfrihedsreglerne – f.eks. ved anvendelse af et »notice-and-take-down-system«.

Selvregulering er også genstand for opmærksomhed i nordisk regi, hvor der er nedsat en embedsmandsgruppe på opfordring fra de nordiske erhvervs-, handels- og forbrugerministre. Gruppen har bl.a. set på, hvordan der gennem selvregulering kan skabes fælles brancheregler for e-handel. Endvidere har Europa-Kommissionen i relation til eEurope-handlingsplanen, der blev godkendt i juni 2000 på Det Europæiske Rådsmøde i Feira, for at styrke forbrugernes tillid til elektronisk handel bl.a. set på muligheden for at udfærdige adfærdskodekser og e-mærkningsordninger. I den forbindelse er der nedsat en »eConfidence-gruppe« bestående af repræsentanter fra industrien og forbrugerorganisationerne. Gruppen samarbejder med Europa-Kommissionen om at udfærdige generelle principper for adfærdskodeks i relation til elektronisk handel og e-mærkningsordninger.

Artikel 16 giver ikke anledning til indførelse af regler i lovforslaget, men der vil blive opmuntret til udarbejdelse af adfærdskodekser på nationalt plan og på fællesskabsniveau gennem det allerede eksisterende nordiske arbejde samt ved støtte til EU-Kommissionens eConfidence-gruppe.

14. Udenretlig bilæggelse af tvister

Direktivets artikel 17, stk. 1, fastslår, at lovgivningen i medlemsstaterne ikke må indeholde bestemmelser, som i tilfælde af tvister mellem en leverandør af en informationssamfundstjeneste og en tjenestemodtager hindrer, at der - bl.a. ad hensigtsmæssig elektronisk vej - kan anvendes ordninger for udenretlig bilæggelse af tvister (klagenavn m.v.). Det fastslås endvidere i direktivets artikel 17, stk. 2, at medlemsstaterne skal tilskynde til, at de udenretlige tvistløsningsorganer har en passende proceduremæssig sikkerhed. Endelig skal medlemsstaterne efter artikel 17, stk. 3, tilskynde de nævnte organer til at underrette Kommissionen om væsentlige afgørelser m.v., der har betydning for elektronisk handel.

Artiklens stk. 1 indeholder ingen pligt for medlemsstaterne til at oprette nye udenretlige tvistbilæggelsesordninger. Bestemmelsen betyder primært at lovgivningen ikke må indeholde regler, som kan hindre, at der findes eller etableres udenretlige online tvistløsningsordninger. Den danske lovgivning indeholder ingen bestemmelser, som hindrer anvendelse af elektroniske tvistløsningsordninger, eller som hindrer brugen af elektronisk kommunikation i allerede eksisterende ordninger.

I relation til artiklens stk. 2 fremkom Kommissionen i 1998 med en meddelelse om udenretlig bilæggelse af tvister for forbrugerområdet sammen med en henstilling om, hvilke principper der bør finde anvendelse på de relevante organer (98/257/EF). De principper, det drejer sig om, er uafhængighed, åbenhed, kontradiktion, effektivitet, lovlighed, frihed og repræsentation.

Med rådsresolution om udenretlig tvistløsningsystemer i maj 2000 blev der opnået enighed om en etablering af et netværk benævnt European Extra Judicial Network (EEJ-NET) og kontaktpunkter (clearing-houses) vedrørende klageadgang m.v. EEJ-NET består af et net af alternative tvistbilæggelsesinstanser, der er registreret af Kommissionen, og som praktiserer grundprincipper, der garanterer en retfærdig og effektiv behandling. Forbrugerne kan ved henvendelse til kontaktpunkterne orientere sig og få hjælp om klagemuligheder i de øvrige medlemslande. Kontaktpunkterne skal påbegynde deres virksomhed senest 16. oktober 2001. Forbrugerstyrelsen er kontaktpunkt i Danmark. Der er i EU-regi ligeledes oprettet et netværk af klageordninger til bilæggelse af grænseoverskridende tvister om finansielle tjenesteydelser. Netværket kaldes FIN-NET (Financial Services complaints NETWORK).

De tvistløsningsorganer, som eksisterer i Danmark, antages at opfylde Kommissionens opstillede principper. Som eksempler på tvistløsningsorganer kan nævnes Forbrugerklagenævnet og de private klage- og ankenævner.

Efter artikel 17, stk. 3, skal medlemsstaterne tilskynde tvistløsningsorganerne til at holde Kommissionen underrettet om de væsentlige afgørelser, de træffer vedrørende informationssamfundstjenester, og om alle andre oplysninger om praksis, brug og sædvaner i forbindelse med elektronisk handel. Denne bestemmelse kræver ikke lovgivning. Det må være tilstrækkeligt, at Økonomi- og Erhvervsministeriet som ansvarlig for gennemførelsen af direktivet, og i særdeleshed Forbrugerstyrelsen, der forventes udpeget som kontaktpunkt efter lovforslagets § 17, stk. 1, tager initiativ til at opfordre de eksisterende udenretlige tvistløsningsorganer til at holde Kommissionen underrettet om væsentlige afgørelser i forbindelse med elektronisk handel.

Artikel 17 giver ikke anledning til at medtage en bestemmelse i lovforslaget.

15. Søgsmålsadgang

Efter artikel 18 skal medlemsstaterne sikre, at anlæggelse af søgsmål i henhold til national ret i forbin-